

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Dany Černé a JUDr. Naděždy Treschlové ve věci žalobce:, bytem, zast. JUDr. Petrem Pavlíkem, advokátem se sídlem v Praze 8, Křižíkova 159/56, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem v Praze 1, Staroměstské náměstí 6, k žalobě proti rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 7. února 2014, č.j. 31208/2013 – 31 – 4,

t a k t o :

I. Rozhodnutí ministryně pro místní rozvoj ze dne 7. února 2014, č.j. 31208/2013–31–4, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 19.456,- Kč k rukám JUDr. Petra Pavlíka, advokáta, ve lhůtě jednoho (1) měsíce od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým byl zamítnut jeho rozklad a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 23.8.2013, č.j. MMR-17535/2013-83/1218. Ve správním řízení byla pravomocně zrušena správní rozhodnutí podle ust. § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“).
2. Žalobce napadl správní rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení, včetně zrušení prvostupňového správního rozhodnutí, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uplatnil tyto konkrétní žalobní body, jimiž je soud při přezkumu rozhodnutí i řízení, které jeho vydání předcházelo, vázán. V prvním žalobním bodě uváděl, že podání podnětu obce Kunžak k provedení přezkumného řízení ze dne 18.4.2013 bylo v rozporu s usnesením č. 28 zastupitelstva této obce ze dne 17.1.2013, kdy bylo starostovi obce uloženo podat proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje správní žalobu k příslušnému soudu. Starosta obce tuto žalobu nepodal

v zákonné lhůtě, udělil dne 18.4.2013 bez souhlasu zastupitelstva plnou moc právnímu zástupci, který posléze podal výše zmíněný podnět. Při jednání zastupitelstva obce dne 20.2.2014 starosta obce uvedl, že byl podán tento podnět, starosta obce zamlčel však skutečný důvod nesplnění usnesení č. 28, kterým bylo podle názoru žalobce zmeškání lhůty pro podání správní žaloby. Podle názoru žalobce o změně postupu v dané věci mělo rozhodnout zastupitelstvo obce, nikoliv pouze starosta, proto podle jeho názoru se jedná o neplatné právní jednání (úkon), přičemž odkázal na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11.4.2004, č. 33 Odo 742/2004. Žalobce dále uvedl, že starosta obce se podle jeho názoru dopustil trestného činu, když nesplnil povinnost vyplývající z jeho pravomoci a překročil svou pravomoc. K tomuto žalobnímu bodu žalobce navrhoval provést jako důkaz výslech svědků – starosty obce a všech členů zastupitelstva obce.

3. V druhém žalobním bodě žalobce namítal, že nebyly splněny zákonné podmínky pro postup podle ust. § 98 správního řádu, když nebyli slyšeni účastníci řízení, čímž byla podstatně zkrácena práva žalobce jako účastníka řízení se vyjádřit k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Výsledkem přezkumného řízení je vydání prvostupňového správního rozhodnutí, které bylo vydáno na základě podnětu, který starosta obce nebyl oprávněn učinit. Pokud by starosta obce podal příslušnou správní žalobu, měl by žalobce postavení zúčastněné osoby v tomto řízení a mohl by tak svá práva bránit.
4. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítal nedodržení zákonné 2 měsíční lhůty pro vydání rozhodnutí ve zkráceném řízení podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu, kdy podnět starosty obce byl doručen žalovaného dne 13.5.2013, přičemž rozhodnutí žalovaného ve zkráceném řízení (prvostupňové správní rozhodnutí) bylo vydáno až dne 23.8.2013.
5. Ve čtvrtém žalobním bodě pak žalobce namítá nepřezkoumatelnost napadeného správního rozhodnutí, neboť žalobce nebyl před vydáním rozhodnutí vyrozuměn o složení rozkladové komise a nemohl tak případně uplatnit své právo vyjádřit se ke členům této komise z hlediska jejich možné podjatosti. Složení rozkladové komise nebylo zřejmé ani z veřejných zdrojů.
6. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhoval ji zamítnout jako nedůvodnou. K namítanému překročení pravomoci starostou obce uvedl, že podaným podnětem není vázán, v dané věci byly podmínky pro zkrácené přezkumné řízení podle ust. § 98 správního řádu, neboť porušení právních předpisů bylo zjevné ze spisového materiálu, ohledně namítaného nedodržení dvouměsíční lhůty poukázal na to, že tato lhůta se týká zahájení přezkumného řízení, složení rozkladové komise pak mohl žalobce zjistit při nahlédnutí do správního spisu.
7. K vyjádření žalovaného podal žalobce další repliky, v nichž setrval na svém právním názoru, a doplnil svou argumentaci o vyjádření poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu, skutečnost, že správní spis složení rozkladové komise neobsahuje ani v době, kdy byl doručen soudu, vyzval dále soud, aby ten žalovanému uložil sdělení složení rozkladové komise, a předložil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.8.2016, sp. zn. 9 As 183/2014-34, a další judikatury týkající se prvního žalobního bodu.

8. Z obsahu předloženého správního spisu jsou podstatné tyto skutečnosti pro posouzení důvodnosti podané žaloby.
9. Ke Krajskému úřadu – Jihočeského kraje byl pro ministerstvo pro místní rozvoj podán dne 24.4.2013 podnět starosty obce Kužak k provedení přezkumného řízení ve věci vedené u pod čj. OREG 31288/2012/pevi. Krajský úřad tento podnět předal žalovanému dne 13.5.2013.
10. Rozhodnutím ze dne 23.8.2013, čj. MMR-17535/2013-83/1218 (prvostupňové správní rozhodnutí) žalovaný podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu zrušilo rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování, stavebního řádu a investic ze dne 7.1.2013, čj. OREG 31288/2012/pevi, a rozhodnutí Městského úřadu Jindřichův Hradec, odboru výstavby a územního plánování, sp. zn. VÚP/5933/2012/KR, ze dne 4.9.2012. Zároveň bylo podle ust. § 99 odst. 1 a 3 správního řádu určeno, že účinky tohoto rozhodnutí nastávají dnem jeho nabytí právní moci. V odůvodnění rozhodnutí je rekapitulován stav řízení a uvedeny důvody pro zrušení shora uvedených správních rozhodnutí.
11. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, v němž nesouhlasil s věcným posouzením, namítal skutečnost, že nabytí ve správním řízení práva v dobré víře, poukazoval na nutnost stavby i na skutečnost, že stavba již byla fakticky realizována.
12. O podaném rozkladu rozhodla ministryně pro místní rozvoj žalobou napadeným rozhodnutím, v němž v odůvodnění je popsán průběh příslušného správního řízení, rekapitulováno prvostupňové správní rozhodnutí a důvody podaného rozkladu, na něž je konkrétně reagováno. Stavební úřad pochybil, když do výroku svého rozhodnutí nezpracoval podmínku závazného stanoviska Městského úřadu Jindřichův Hradec, odboru životního prostředí, který se stavbou seníku souhlasil za stanovených podmínek. Ohledně rozporu s územním plánem je uvedeno, že ten není zcela jednoznačný, posouzení stavebního úřadu je však nedostatečné. Ohledně ochrany nabytých práv v dobré víře je uvedeno, že je třeba zohlednit skutečnost, že v daném případě stavebník předložil dokumentaci záměru, která co do barvy provedení vnějších konstrukcí stavby seníku neodpovídala podmínce ze závazného stanoviska, jehož existence si musel být vědom.
13. Při ústním jednání soud doplnil dokazování o žalobcem předložené listinné důkazy, které nejsou součástí správního spisu, neboť nebyly rozkladovým důvodem. Z těchto listin soud zjistil následující.
14. Ze zápisu č. 28 ze schůze zastupitelstva obce Kunžak ze dne 17.1.2013, že pod bodem 4 byla projednávána stavba seníku na pozemku p.č. 668/2 v katastrálním území Mosty, přičemž zastupitelstvo souhlasilo s tím, aby proti rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 7.1.2013 byla podána správní žaloba.
15. Ze zápisu č. 42 ze schůze zastupitelstva obce Kunžak ze dne 20.2.2014 soud zjistil, že zastupitelstvo projednalo situaci, kdy obec po dohodě s právníkem upustila od podání správní žaloby a požádala Krajský úřad Jihočeského kraje o mimořádný opravný prostředek – návrh na zrušení rozhodnutí, zastupitelstvo vzalo na vědomí informaci o stavbě seníku.

16. Soud nedoplňoval dokazování výsledkem tehdejšího starosty a členů zastupitelstva, neboť by to bylo nadbytečné, když podstatné skutečnosti pro své rozhodnutí zjistil ze shora uvedených listin.
17. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvažil takto.
18. Podle ust. § 98 správního řádu: *„Jestliže je porušení právního předpisu zjevné ze spisového materiálu, jsou splněny ostatní podmínky pro přezkumné řízení a není zapotřebí vysvětlení účastníků, může příslušný správní orgán provést zkrácené přezkumné řízení. Dokazování se neprovádí. Prvním úkonem správního orgánu při zkráceném přezkumném řízení je vydání rozhodnutí podle § 97 odst. 3.“*
19. Podle ust. § 97 odst. 3 správního řádu: *„Rozhodnutí, které bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, příslušný správní orgán zruší nebo změní, popřípadě zruší a věc vrátí odvolacímu správnímu orgánu nebo správnímu orgánu prvního stupně; tyto správní orgány jsou vázány právním názorem příslušného správního orgánu.“*
20. Podle ust. § 96 odst. 1 správního řádu: *„Usnesení o zahájení přezkumného řízení lze vydat nejdéle do 2 měsíců ode dne, kdy se příslušný správní orgán o důvodu zahájení přezkumného řízení dozvěděl, nejpozději však do 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci.“*
21. V souzené věci soud považuje za důvodnou třetí žalobní námitku týkající se nedodržení zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí v přezkumném řízení podle ust. § 98 správního řádu (obecně nazývané „zkrácené přezkumné řízení“). V mezidobí mezi podáním žaloby a rozhodnutím soudu o této žalobě tento právní problém jednoznačně vyřešil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 9.12.2014, čj. 2 As 74/2013-45, na který zdejší soud odkazuje a podle něhož tento žalobní bod posoudil jako důvodný (rozsudek je k dispozici na webových stránkách www.nssoud.cz). Právní věta plynoucí z odůvodnění tohoto rozsudku zní, že *„rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení dle § 98 správního řádu z roku 2004 je možné vydat pouze ve dvouměsíční subjektivní lhůtě a roční objektivní lhůtě vyplývající z § 96 odst. 1 správního řádu z roku 2004.“*
22. V této věci je z obsahu správního spisu patrné, že žalovaný se dozvěděl o existenci příslušného správního rozhodnutí dne 13.5.2013, kdy mu Krajský úřad Jihočeského kraje předal podnět obce Kunžak k přezkumu příslušného řízení, prvostupňové správní rozhodnutí žalovaného bylo vydáno dne 23.8.2013, tedy až po uplynutí zákonné dvouměsíční subjektivní lhůty pro vydání rozhodnutí (resp. zahájení řízení, které však Nejvyšší správní soud ve shora uvedeném rozsudku ztotožňuje ve zkráceném přezkumném řízení s vydáním rozhodnutí). Vzhledem k této skutečnosti nebyly splněny zákonné podmínky pro vydání tohoto rozhodnutí a žalobní bod je v tomto směru důvodný, soud tak napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 1, 4 s.ř.s.), a tento právní názor je pro žalovaného závazný (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). Pro korektnost soud uvádí, že v době, kdy žalovaný rozhodoval, byly názory na počítání lhůty různé, resp. převažoval názor,

z něhož vycházel žalovaný (srov. např. odůvodnění shora uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, který poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 12. 2010, č. j. 1 As 68/2010 – 60, ze dne 1. 3. 2011, č. j. 1 As 8/2011 – 64, nebo ze dne 2. 11. 2012, č. j. 8 As 57/2010 – 56 a č. j. 8 As 58/2010 – 66). Postup žalovaného v době rozhodování tak byl v souladu s touto judikaturou a v této době se žalovaný žádného pochybení v této otázce nedopustil, pokud z této judikatury vycházel.

23. Pro úplnost pak soud uvádí, že se již nezabýval dalšími žalobními body, které žalobce v žalobě uplatňoval, neboť rozhodnutí rušil pro důvodný třetí žalobní bod. Nicméně s ohledem na úplnost odůvodnění tohoto rozsudku soud uvádí svůj názor na takto uplatněné žalobní body, které však nejsou závazným právním názorem podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. V prvním žalobním bodě žalobce zpochybňoval oprávnění starosty obce k podání příslušného podnětu. V této souvislosti soud uvádí, že takový žalobní bod je v tomto správním řízení nepodstatný – přezkumné řízení podle ust. § 94 a násl. správního řádu je řízením, jehož zahájení není vázáno na procesní úkon (žádost či návrh), ale jedná se o řízení vedené z moci úřední (srov. samotné znění ust. § 94 správního řádu). Proto podnět k provedení takového řízení nemusí být nijak formalizován a může jej učinit kdokoli; otázka, zda tak k tomu byla příslušná osoba oprávněna podle jiných pravidel, je tak nepodstatná. Rovněž skutečnost, co měl příslušný starosta obce činit, je pro soudní přezkum tohoto správního rozhodnutí a řízení nepodstatná, neboť to není předmětem tohoto soudního řízení. Na okraj pouze soud uvádí, že z usnesení zastupitelstva obce ze dne 17.1.2013 plyne, že zastupitelstvo souhlasilo s podáním příslušné správní žaloby, starostovi obce však žádnou povinnost v tomto ohledu neuložilo, a ponechalo tak postup v této věci na jeho uvážení.
24. Ohledně námitky, že se žalobce nemohl k věci samé vyjádřit, neboť prvním úkonem bylo až zrušující rozhodnutí, soud uvádí, že tento postup vyplývá přímo ze zákona jako speciální postup podle správního řádu. Zákon (správní řád) přímo počítá s tím, že prvním úkonem bude až zrušující rozhodnutí, proto v tomto směru omezuje práva účastníků řízení vyjádřit se k věci samé. V této souvislosti soud uvádí, že zrušujícím rozhodnutím ještě k meritornímu rozhodnutí ve věci samé nedochází, takže v dalším řízení již účastník řízení svá účastenská práva může uplatnit.
25. Ohledně neuvedení složení rozkladové komise (jejího složení) soud uvádí, že ani tento žalobní bod by nepovažoval za důvodný, přičemž odkazuje na odůvodnění rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.12.2010, č. j. 1 Afs 5/2010-163 – odůvodnění pod bodem IV.D, rozsudek je rovněž dostupný na www.nssoud.cz). Z obsahu správního spisu neplyne, že by se v daném věci přímo žalobce dožadoval sdělení složení této komise, proto jeho žalobní bod nemůže být důvodný, neboť jemu samotnému žádné takové právo nijak nemohlo být ukráceno, když se jej nedovolával.
26. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že ve věci byl úspěšný žalobce, který byl zastoupen advokátem, má nárok na náklady řízení. Jejich výše je tvořena zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3.000,- Kč, a dále odměnou za zastupování advokátem – 4 úkony a 4 režijní paušály podle advokátního tarifu (vyhláška č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů), a to úkon po 3.100,- Kč, paušál po 300,- Kč. Úkony tvoří převzetí věci, žaloba, replika k vyjádření žalovaného a účast na jednání soudu. Z odměny ve výši

13.600,- Kč pak náleží advokátu daň z přidané hodnoty v zákonné výši 21%, neboť advokát je plátcem této daně – daň z přidané hodnoty tak činí 2.856,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 25. října 2016

JUDr. Ladislav Hejtmánek v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Mikolášová